

regler må gælde for bygningshåndværkere, mener spørgeren.

Det argument, der har været anvendt, er, at der for bygningshåndværkeren er tale om arbejde, der har blivende værdi og dermed en værdiforøgelse, men sådan kan man ikke gøre det op. Der må være i alles interesse – også i samfundets – at netop de blivende værdier som bygninger til stadighed vedligeholdes. Rent bortset fra, at det arbejde, et menneske i fritiden udfører for sig selv og sin familie, nødvendigvis må falde uden for statens indblanding.

Spørgeren mener på denne baggrund, at reglerne om beskattningen af værdien af eget arbejde må ændres og skal med spørgsmålet opfordre ministeren til at tage et sådant initiativ.

Svar (8/1 02)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg kan bekræfte, at retstilstanden er som beskrevet af forespørgeren i begrundelsen for spørgsmålet. Det er ganske vist hovedreglen, at en udgift, som en skatteyder sparer ved at udføre arbejde i sin fritid, og som han ellers måtte have betalt andre for at udføre, ikke betragtes som indkomst, og derfor ikke beskattes. Fra denne hovedregel er der dog i praksis gjort en væsentlig undtagelse, idet der indenfor byggebranchen sker beskattning af værdien af eget arbejde samt eventuelt af mestersalær. Hjemlen til at beskatte værdien af eget arbejde i disse tilfælde findes i den almindelige regel om beskattning af indkomst i statsskattelovens § 4, stk. 1, litra a. Beskattning af værdi af eget arbejde i byggebranchen er godkendt af Højesteret i en dom helt tilbage i 1928.

Håndværksmestre i byggefagene, der opfører bygninger for egen regning eller foretager ombygninger på egne ejendomme, beskattes endvidere af et mestersalær i det år, arbejdet afsluttes. Mestersalæret svarer til den fortjeneste, håndværksmesteren kunne have beregnet sig, hvis han havde opført huset for fremmed regning.

Som det også fremgår af mit svar på spørgsmål S 129, betyder det imidlertid ikke, at håndværksmestre og bygningshåndværkere beskattes af enhver besparelse, de opnår ved i fritiden at bygge eget hus eller renovere en gammel ejendom. Beskattning indtræder kun i tilfælde, hvor

arbejdet har skabt et omsætteligt formuegode af pengeværdi for skatteyderen. Derudover skal arbejdet være udført inden for skatteyderens aktuelle arbejds- og fagområde.

Disse betingelser indebærer, at værdien af rene tjenesteydelser, f.eks. advokatens arbejde ved udfærdigelse af skøde på egen ejendom, ikke medfører beskattning af værdi af eget arbejde, idet det forhold, at der er udfærdiget skøde på en ejendom, ikke forøger ejendommens værdi i handel og vandel.

Er forholdet imidlertid det, at der er udfærdiget arkitekttegninger mv. vedrørende en ejendom, vil værdien af disse tegninger kunne videreoverdrages, det vil sige, at der ved udarbejdelsen af sådanne tegninger typisk er indvundet et omsætteligt formuegode, hvorfor der da også efter praksis sker beskattning af værdien af eget arbejde inden for arkitekt- og ingeniørområdet. Det er således ikke kun håndværksmestre og bygningshåndværkere, der beskattes af værdi af eget arbejde.

Kravet om, at der skal være skabt et omsætteligt formuegode, er også baggrunden for, at f.eks. tandlægen ikke beskattes af arbejde udført på familiemedlemmer.

Som anført kan der kun blive tale om beskattning i tilfælde, hvor arbejdet er udført inden for skatteyderens egentlige fagområde, f.eks. anses tømrer- og snedkerarbejde i almindelighed at falde uden for en møbelsnedkers faglige område. Ufaglærte beskattes normalt ikke af værdi af eget arbejde, ligesom lærlinge og arbejdsløse heller ikke beskattes.

Jeg mener, at denne beskattingspraksis umiddelbart kan forekomme noget urimelig, bl.a. fordi beskattningen udelukkende gennemføres over for enkelte grupper af skatteydere. Jeg har derfor bedt mine embedsmænd om med kritiske øjne at gennemgå regler og praksis med hensyn til moms og skat af værdien af eget arbejde – herunder forbrug af egne varer og produkter m.v., også for andre erhvervsgrupper – med henblik på et eventuelt lovgivningsinitiativ på området.

Heri ligger, at der efter min opfattelse ikke er mulighed for at ændre den bestående praksis administrativt.